

prima instanță: V. Muntean
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel: Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2rac-119/18

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe acțiuni „Moldasig” împotriva Companiei de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Pădureț Inesa cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul declarat de Societate pe Acțiuni „Moldasig”, a fost casată hotărîrea din 18 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 16 octombrie 2015 SA „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 01 septembrie 2007 a încheiat cu SAR „Donaris Vienna Insurance Group” SA contractul de agent nr. 1595. În conformitate cu pct.1.1 al contractului, SAR „Donaris Vienna Insurance Group” SA a fost împuternicită să încheie în numele societății reclamante un șir de contracte de asigurare în conformitate cu legislația în vigoare, în schimbul unui comision stabilit de contract.

În corespundere cu pct. 3.1.1 al contractului menționat, părțile s-au obligat să-și îndeplinească obligațiunile stipulate în prezentul contract cu bună credință, în timp rezonabil și în volum integral.

Totodată, potrivit pct.3.3.3 al contractului, agentul SAR „Donaris Vienna Insurance Group” SA s-a obligat să încheie contracte de asigurare în strictă conformitate cu prevederile condițiilor generale și speciale de asigurare, precum și a instrucțiunilor interne primite de la persoanele responsabile ale societății în procesul derulării prezentului contract.

A menționat că la data de 05 ianuarie 2010 SAR „Donaris Vienna Insurance Group” SA a întocmit și a eliberat două polițe de asigurare „Carte Verde”: nr.

MD/09/GA 09369452 - pentru autocamionul xxxxx și nr MD/09/GA 09369451 - pentru semiremorca de model yyyyy, proprietar SRL „Glorinal Group”.

Conform procesului-verbal nr.5358054, la data de 17 februarie 2010, în România a avut loc accidentul rutier cu implicarea mijlocului de transport xxxxx și yyyyy, vinovat de producerea accidentului rutier fiind recunoscut șoferul mijlocului de transport „Scania 124L”, Nimerenco I. Urmare a accidentului produs, Nimerenco I. a prezentat companiei polițele de asigurare „Carte Verde” nominalizate mai sus, care, în urma examinării, s-au constatat că ar fi falsificate.

Conform pct.5.1. al contractului nr.1595 din 01 septembrie 2007, în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare a obligațiilor, de către una din părțile contractante, partea culpabilă este obligată să repare daunele cauzate celeilalte părți. Prin daune se înțeleg cheltuielile făcute în legătură cu acțiunile/inacțiunile părții culpabile în deteriorarea bunurilor.

Indică că la 13 decembrie 2012 SA „Moldasig” a achitat beneficiarului suma despăgubirii de asigurare în mărime de 4 775,46 de euro.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, reclamantul a expediat în adresa pârîtului pretenția nr. 1162 din 05 martie 2015, însă reclamația acestuia a fost ignorată.

A solicitat reclamantul SA „Moldasig” încasarea în beneficiul său din contul pârîtului SAR „Donaris Vienna Insurance Group” SA a prejudiciului material în mărime de 4775,46 de euro, convertiți în lei moldovenești la data executării hotărîrii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul ședinței de judecată din 27 ianuarie 2016 reprezentantul SAR „Donaris Vienna Insurance Group” SA a înaintat o cerere privind atragerea în calitate de intervenient accesoriu a agentului de asigurare care a încheiat contractele de asigurare respective, Pădureț Inesa. Cererea a fost admisă de instanța de judecată prin încheiere protocolară.

Prin hotărîrea din 18 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

SA „Moldasig” a depus apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea ei și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 27 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de SA „Moldasig”, a fost casată hotărîrea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii. S-a încasat de la CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în beneficiul SA „Moldasig” suma de 4775,46 de euro cu titlu de prejudiciu moral, echivalentul acestora în valută națională la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărîrii, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 5602,39 de lei.

La 21 septembrie 2017 SC „Donaris Vienna Insurance Group” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea ei și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat interpretarea eronată a legii și aprecierea arbitrară a probelor. Instanța nu a indicat motivele de respingere a probei – ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii raionului Ștefan-Vodă, Mihailă

Gheorghe, din 25 aprilie 2011, care, de fapt, demonstrează lipsa vinovăției agentului de asigurare în falsificarea poliței de asigurare.

La fel, recurentul a menționat că instanța de apel ilegal a dat apreciere unor înscrisuri anexate în copii, locul aflării originalelor cărora nu este indicat, constatând concomitent că originalele înscrisurilor respective sunt false.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru